

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 836
פרשת וישלח

הדלקת נרות			
ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	יחולמים
17:52	17:13	15:59	יחולמים
17:49	17:16	16:15	תל-אביב
17:49	17:14	16:06	חיפה
17:50	17:17	16:17	באר שבע

דבר ראש הישיבה

יעקב שלח מלאכים לעשו ולא שליחים כדי שהם לא יושפעו מעשו
· צריך ללמוד מהרעשים לעשות מצוות בשמחה כמו שהם עושים
עבירות בשמחה · מחשבות של תשובה גורמים לרשעים הקרובים
אלינו לשוב בתשובה

כתוב במסכת אבות: "התרחק משכן רע", לומדים מדברי המשנה, שזהו דבר שלילי לגור ליד שכן רע, כי יכולים ע"י קרבתו להיות מושפעים לרעה, והחכם עיניו בראשו להתרחק משכן הרע ולא לדבר אתו וכ"ש שלא להתחבר אליו, כי אפשר ללמוד מדרכו הרעה ולהידבק ברע שלו וע"י כך ליפול מהקדושה.

היסוד שצריך להתרחק משכן רע, נרמז בפרשה בפסוק: "וישלח יעקב מלאכים", צריך להבין מדוע יעקב שלח דווקא מלאכים ולא שלח שליחים? אלא שיעקב חשש שאם ישלח בני אדם שמה הם יתקלקלו מדרכו הרעה של עשו ובכך יושפעו לרעה, בבחינת מה שכתוב במשנה "הרחק משכן רע", ולכן שלח יעקב מלאכים שאינם ברי בחירה והם לא יתקלקלו מעשו.

זה גם הביאור במה שמובא בהמשך הפרשה, שיעקב שולח לומר לעשו, "עם לבן גרתי", ומפרש רש"י, "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי", וצריך ביאור, מדוע הוצרך יעקב לדווח לעשו על מצבו בשמירת המצוות? אלא התשובה היא, שעשו חשב לעצמו שמה יעקב נדבק מכוון הרע של לבן, שהרי שכן רע יכול להשפיע רע על הצדיק ולקלקל אותו, וממילא יהיה לי מעתה כוח להילחם ביעקב, ולכן יעקב שלח לו, "עם לבן גרתי", למרות שגרתי עם לבן, מכל מקום שמרתי תרי"ג מצוות ונשארת בצדקוּת ולא תצליח במלחמה כנגדי.

ללמוד מהרשע

ביאור נוסף לדברי רש"י כתב אחד הצדיקים, שיעקב אמר לעשו, לא זכיתי לעבוד את ה' במדרגה כל כך גבוהה בקדושה כמו לבן שעבד את הרע לשמה ממש ועשה כל העבירות והתאוות בשיא החיות ובשיא הכוח, וזה צריכים ללמוד מהרשעים שהם עושים עבירות עם כל הלב בתמימות, אבל אנחנו שעובדים את ה', הרבה פעמים נשאר לנו עוד קצת חכמות, ואנחנו לא עושים את המצוות מכל הלב לגמרי בתמימות גמורה.

יראה נפולה

טרם פגישתו של יעקב עם עשו, יעקב נושא תפילה אל ה' שיציל אותו מעשו. וצריך להבין מדוע יעקב כל כך פחד מעשיו עד שהוצרך להתפלל לה', "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", והרי יעקב היה צדיק ומה לו לפחד מעשיו

הרשע, והרי וודאי שהתורה והמצוות של יעקב ישמרו עליו? ואולי אפשר לומר שלפי מדרגתו הנעלית של יעקב היה צריך ג"כ להוסיף עוד תפילות לה', כי גם לאדם גדול כאשר מגיע עליו צרה גדולה ומפחידה, שכל אדם פשוט מפחד ממנה, על אף שהוא עצמו לא מפחד מחמת שהוא בטוח בה' ובמצוות שעשה, מכל מקום בוודאי ששולחים לו משמים רמז שצריך להתחזק בביטחון בה', והדרך לזכות בביטחון זה על ידי התפילה. וצריך לדעת שכן גם אותו הדבר הוא אצל כל אחד ואחד, כאשר יש לאדם יראות נפולות, זה סימן שחסר לו באמונה וביטחון בה', ולכן מתעוררים אצלו פחדים, וזה סימן שצריכים להתחזק בתפילה וע"י כך מתחזקת מידת הביטחון בה' בתוך ליבו של האדם.

הרהורי תשובה

נקודה נוספת מעניינת בפרשה שאפשר ללמוד ממנה יסוד גדול בעבודת ה'. יעקב אבינו טרם פגישתו עם עשו מחביא את דינה, הוא שם אותה בתוך תיבה, כדי שעשו הרשע לא יראה אותה וירצה לשאת אותה לאשה, וכתוב בחז"ל שיעקב אבינו נתבע על כך ונענש על זה, משום שאם דינה הייתה נושאת את עשו אולי היא הייתה מחזירה אותו בתשובה.

וקשה מדוע יעקב נענש על כך והרי עשו היה רשע, ונפסק בשו"ע שאיש ואשה שהשתדכו ולאחר זמן החתן התקלקל ויצא לתרבות רעה מותר לאשה לבטל את השידוך, ואם כן וודאי שיעקב לא היה מחויב לתת לעשו את דינה לאשה.

הסבא מסלבודקא מתרץ על השאלה, שכאשר יעקב נפגש עם עשו בעצם הפגישה שלהם ביחד הוא היה יכול לגרום לעשו להרהורי תשובה, ועל ידי כן עשו היה חוזר בתשובה והוא היה יכול לשאת את דינה, ועל זה נתבע יעקב, על כך שהוא לא גרם לעשו להרהורי תשובה בפגישתם והוא היה חוזר בתשובה ונושא את דינה.

ורואים מכאן יסוד עצום בעבודת ה' שבעצם כך שנפגשים עם רשעים אפשר לחשוב עליהם מחשבות טובות, מחשבות של תשובה וזה יגרום להם לרצות לחזור בתשובה, וזה העבודה שלנו כשיצא לנו לדבר עם אנשים שרחוקים מתורה ומצוות, לחשוב באותו הזמן מחשבות טובות של עבודת ה' ולהרהר בתשובה, ועל ידי כן אפשר להשפיע עליהם לעשות תשובה שלמה.

כאשר יש לאדם יראות נפולות, זה סימן שחסר לו באמונה וביטחון בה', ולכן מתעוררים אצלו פחדים, וזה סימן שצריכים להתחזק בתפילה וע"י כך מתחזקת מידת הביטחון בה' בתוך ליבו של האדם.

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א **אצלכם בבית**

מוקד הזמנות: **1-800-800-148**

מפת דרכים

אך מאידך גיסא במאבק השמימי בין יעקב אבינו לשרו של עשו ששם נהג בגבורה ללא חת, כפי שנאמר "ויאבק איש עמו עד עלות השחר", מאבק איתנים כמבואר בחז"ל שיעקב נלחם עד שעלה בין רגליהם עד כיסא הכבוד, ועוד יותר שגם אחרי ההכרעה התחנן בפניו המלאך שישררו, אך יעקב סירב כמו שנאמר: "ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני".

צריכים אנו להתבונן מתי יש ללכת בדרך המלחמה ומתי יש ללכת בדרך השלום?

המלבי"ם נותן לנו מפת דרכים, לדעת היכן ללחום והיכן לחתור לשלום. וכך אומר המלבי"ם, כאשר יש לנו מלחמה על יסודות האמונה כמו המלחמה עם שרו של עשו, חובה להילחם בכל הכוח בעוז ובגבורה, על מנת לשמור על יסודות הדת וקיום התורה. לעומת זאת כאשר יש מלחמה גשמית, שם עלינו להתפשר ולהיכנע ולחפש בעיקר איך להשיג שלום בין הצדדים. זוהי הסיבה שיעקב במלחמה נגד שרו של עשו שניחם ביסודות האמונה, השיב יעקב כנגד מלחמה בכל הכוח, משא"כ מול עשו עצמו שבא להורגו, השתדל יעקב לעשות פשרה ולהשיג שלום.

אסיים בסיפור הנותן מבט דומה על החיים. יוסי, יהודי שאינו שומר תורה ומצוות המתגורר בקיבוץ, קיבל את בשורת מחלתו של בנו הצעיר בהלם מוחלט. אחד מידידו יעץ לו לנסוע לביה"ח בניו יורק, ושם לנסות להיעזר בחסידי סאטמר.

בהגיעו לבית החולים פנה לחסידי סאטמר בבקשת עזרה, הללו הביאו אותו לפני הרבי, הוא דיבר עם הרבי והוא הוראה לחסידי לדאוג לכל צרכיו, לאוכל, מקום לינה, שרות הסעות לבית החולים, ולמיטב הרופאים, כך דאגו לו חסידי סאטמר עד שבנו החלים.

לפני חזרתו לארץ ישראל הוא נכנס לרבי והודה לו על כל העזרה הנפלא, והנה הרבי כמו הפך את עורו, והחל לדבר עמו על גודל רעתו של מי שאינו שומר שבת ומי שאינו שומרת תורה ומצוות.

מדוע הרבי נקט בכזה מין גישה סותרת? משום שלעזור ליהודי הגם שאינו מתנהג כיהודי זהו חובה גמורה, אבל מאידך, צריך להסביר לאותו יהודי על ערך התורה והמצוות, כי לגבי יסודי הדת אין פשרות.

בפרשת וישלח מסופר על המאבק והתמודדות של יעקב אבינו עם המלאך- שרו של עשו, כאשר יצא יעקב אבינו עם משפחתו מבית לבן לשוב לארץ ישראל לבית אביו יצחק, בעת שחצה את נהר יבק, בהיותו שם לבדו חזר לקחת פכים קטנים, ואז בא אליו מלאכו של עשו, ועשה אתו מלחמה, "ויאבק איש עמו", התורה מספרת שמלחמה זו התנהלה בדרך ייחודית, הם נלחמו זה בזה כדרך שני לחמים הנאבקים איש ברעהו לנצח את יריבו.

יסוד ידוע מובא בחז"ל, 'מעשה אבות סימן לבנים', כל מקרה שקורה עם האבות אינו רק סיפור היסטורי אלא בעיקר דרך סלולה לחיים שלנו, ובמקרה שלנו יש כאן דרך סלולה שסלל לנו בחיר האבות - יעקב אבינו, הנהגה ברורה כיצד לפעול וכיצד לחנך את הדורות הבאים שיוכלו גם הם להתגבר על הקשיים.

שומה עלינו לברר את הדרך הנלמדת מיעקב אבינו, כיצד עלינו להדריך את הילדים המתקוטטים זה עם זה וללא הפוגה רואים את החסרונות של השני? באיזה דרך אפשר ללמוד ממעשי אבותינו לפשר בין הניצים ולהשיג שלום בין האחים והתלמידים?

וכך כותב הבית ישראל מגור, "היה שם ענין בירור ליעקב לדורות. יעקב אבינו הרגיש כל העתיד וכל הגליות

אשר בני ישראל יצטרכו להיות ולהיגאל, והוא הדרך עד שיהיה הגאולה השלימה". ובמקום אחר הוא מבאר, "זה וירא יעקב מאוד ויצר לו" והתפלל ונלחם לעתידו לנצח את היצר הרע". ובעוד מקום הוא כותב: "וכל התפילות והבקשות יעקב היה לדורות הבאים שלא יהיה פסול בזרעו... וזאת נשאר לכל הדורות שיוכלו להתגבר והמלחמה הזאת שהניחחון נשאר לכל עובד השם".

פרשה זו מהווה לנו מפת דרכים לדורי דורות כיצד מפייסים מרצים ומשלימים בין חורשי רעתנו. כשנתבונן בהנהגת יעקב נגלה שבעצם יעקב עוסק בשני מאבקים ובשתי הנהגות שונות והפוכות. הראשון, מאבק ארצי פנים מול פנים, השני, מאבק שמימי מול שרו של עשו, רואים אנו שוני גדול באופי ודרך המאבק בין שניהם. בעוד שבמפגש הארצי יעקב מנסה בכל דרך לפייס ולרצות את עשו, ועל הנהגה זו איתא בפרקי דרבי אליעזר: "טוב ארך רוח שהארץ אפו ולא דחק את השעה... שלא נתגרה בעשו אלא הארץ אפו ולא בו דרך שפלות".

'מעשה אבות סימן לבנים', כל מקרה שקורה עם האבות אינו רק סיפור היסטורי אלא בעיקר דרך סלולה לחיים שלנו

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזת de האזר וסיפוק וחסך איכותי לחיים טובים יותר
אפי' תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, לחיים ולכל בני החסידות.

מוקד מנויים:

02-623-1218

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות > טופס הרשמה

הכיעה!

נרין 107
כסל תשס"ד

שלוחו כמותו

כשם שהקב"ה שולח מלאכים כך יעקב יש לו כוח לשלוח מלאכים, משום שהוא נכלל בבורא והוא נעשה השליח ששולח את המלאכים, המלאכים נעשים שליחים שלו כמו שהם שליחים של הקב"ה, והכל מכוח מה שהוא נכלל ודבוק בבורא.

כעת, יעקב שולח מלאכים שהם לא שלוחים שלו לבד, הם בעצם שלוחים של הקב"ה, כי כל הכוח של יעקב לשלוח אותם הוא על ידי שהוא נכלל ונדבק בה', וכך המלאכים הם בעצם שליחים של הבורא יתברך.

על ידי שליחות כזאת רוצה יעקב להשפיע על עשו כוח של טוב שיביא אותו לתיקונו, שיכניע את כל כוח הטומאה, וכל כוחות הרע שכלולים בעשו.

כיצד זכה יעקב אבינו להגיע לכזאת מדרגה? מנין לו הכוח להגיע לדבקות כל כך גדולה בקב"ה, עד שהוא בעצמו יכול לשלוח את המלאכים.

בוצה של מלאכים, שרפי מעלה, עטופים לבן, הולכים ומובילים אחריהם עדרי צאן רבים הכוללים מאות כבשים אילים תיישים ועזים, מחזה מדהים, שילוב רוחני וגשמי גם יחד. הסיפור הזה מסופר בפרשה שלנו, התורה מספרת לנו, על יעקב אבינו, ששולח מלאכים רוחניים שיביאו מנחה לעשו אחיו, על מנת לרצותו שלא ירצה להורגו.

אבל למה היה צריך לשלוח מלאכים? וכי חסר חברות שליחויות שאפשר לשלוח על ידם עבור סכום פשוט עדרי צאן לעשו? הרי אנו יודעים שלא ראוי כלל להשתמש בשמות הקדושים לחינם, מדוע הוצרך יעקב אבינו להשתמש בשרפי מעלה, עבור שליחת מנחה לעשו?

בשביל להבין מה קרה כאן, צריכים אנו להתבונן ולדעת, מהם מלאכים.

...

שלוחו כמותו

כִּי יַעֲקֹב זָכָה שִׁיְהִיָּה לּוֹ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלֵאכִים וְזָכָה לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹת עִם מְלֵאכִים מִמֶּשֶׁ, כִּי הוּא נִכְלָל בְּשֵׁרְשׁוֹ בְּבַחֲיִינַת מִשְׁלַח

יעקב אבינו מרמז את הדרך לזכות לזה, כשהוא שולח מנחה לעשו, הוא מצווה את המלאכים שיאמרו לעשו: "עם לבן גרתי ואחר עד עתה". חז"ל דורשים את הפסוק כך, "עם לבן גרתי", על אף שהייתי בביתו של לבן, מכל מקום 'גרת' י', שמרתי תרי"ג מצוות.

אומר לנו ר' נתן, כאן יעקב אבינו מרמז את הדרך להגיע למדרגה הגבוהה של דבקות בבורא, על ידי שהוא היה עם לבן שהוא כולו כוח של רע, ולמרות זאת הוא לא נכנע, הוא המשיך לשמור את המצוות, זה מה שגרם לו לזכות להגיע למדרגה הגבוהה של דבקות בבורא יתברך.

(ליקוטי הלכות שלוחין הלכה ב)

כשהקב"ה רוצה לעשות איזה פעולה כל שהיא בבריאה, להביא טובה או רעה, על דרך כלל הוא עושה זאת על ידי המלאכים. המלאכים הם שלוחי הבורא, ישנם מלאכים קובעים שעושים תפקידים קבועים, וישנם מלאכים שכל פעם ניתן להם תפקידים אחרים, המלאכים הם שליחים של הבורא יתברך.

כשיעקב אבינו רוצה לשלוח מנחה לעשו, הוא לא שולח את זה רק כאות מחווה ופיוס, יעקב אבינו מתכוון להשפיע השפעה רוחנית על עשו, לתקן את כוח הרע שבו, ועל ידי כך הוא יפסיק להילחם, ומה עושה יעקב, הוא נדבק ומתחבר אל הבורא יתברך, נכלל בו, ועל ידי כך בכוחו לשלוח את המלאכים.

דרכי נועם

רנ"א שנה לפטירתו של ר' דב בער - המגיד ממעזריטש זצ"ל. י"ט כסלו תקל"ג - תשפ"ד

יחידו המתינו השניים לסעודת השמחה. כעבור זמן קצר הוגשו אל השולחן צלחות חרס קטנות וישנות, בתוכם היה מרק חם אבל דלוח, המרק היה עשוי בעיקר ממים, היו בו גם מעט ירקות, ר' דב בער בירך וטעם מהמרק, הוא הציע גם לזנוויל להצטרף עמו לסעודה, אך זנוויל הגביר סירב, מאכלים מהסוג הזה גורמים לו רק לרע, רגיל הוא לאכול בביתו בשר מדושן המתבל כדבעי, ר' דב בער אכל לבדו וזנוויל המתין.

משסיים לאכול, פנה אליו זנוויל בשאלה, "יסלח נא לי מר, הן אם שלחני הבעל שם טוב הקדוש למסור לכם דרישת שלום כנראה שאתם אנשים גדולים וצדיקים, אם כן מדוע יושב אתה בבית כה מזונח, גם מאכלך אינו מאכל בריא וטוב, וכי ראוי שישך אדם גדול יושב?" זנוויל המשיך והציע, "שמא תרצה שאקנה לך דירה רחבת ידיים הבנויה בפאר והדר, גם אדאג לך לאוכל טוב בריא ומזין מידי יום ביומו, כך יהיה לך כוח לעבודת הבורא.

ר' דב בער הביט ברוגע בזנוויל והשיב: "אולי תספר לי אתה תחילה על הארמון בו אתה מתגורר."

"בשמחה", השיב זנוויל ופתח את פיו והחל לדבר בלי לסיים, "ארמון גדול ומפואר יש לי עשרות חדרים מרווחים בנויים לתפארת, בכל חדר וחדר ישנם ארונות רבים המצוידים בכל טוב, בבגדים יפים, באוכל טוב, ומסביב לבית

ישנה חצר יפה בה אגם - קטן, ברבורים ואוזנים שטים בו להנאתם, ביתי מוקף מטעים של עצי פירות ופרחים מלבבים ביופיים, כך המשיך זנוויל לתאר את ביתו המפואר בפני ר' דב בער.

משסיים זנוויל את דבריו המשיך ר' דב בער בשאלה, "וכעת כשאתה בדרך מה יש לך כאן?"

"כעת יש לי עגלה נוחה ומפוארת עם שני סוסים אבירים שלוקחים אותי לכל מקום", השיב זנוויל.

"תמה אני" המשיך ר' דב בער לשאול, "אם יש לך בית כה מפואר מדוע לא לקחת אתך לדרך את כל הבית? כיצד מסתפק אתה כעת בעגלה קטנטנה המקפצת בדרכים?"

"כעת אני רק בדרך הולך ממקום למקום, אני צריך את כל הפאר וההדר, כשאבוא אל ביתי מחכה לי כל טוב, ענה זנוויל והביט בר' דב בער בתימהון על שאלותיו המוזרות.

ר' דב בער הביט הישר לתוך עיניו של זנוויל ואמר בשקט, "עניית בעצמך את התשובה לשאלה, גם אני כעת רק בדרך, וכשאבוא אל השמים אל ביתי האמתי, שם מחכה לי כל טוב..."

(מקור: סופר מפי הרבי מצאנז זצ"ל)

היה זה בדיקות האחרונות טרם פרידתו של זנוויל הגביר מרבו הבעל שם טוב לאחר מספר ימים בהם שהה בקרבת רבו, כעת קיבל את ברכת הפרידה ועמד על מפתן הדלת, קול שקט נשמע מאחוריו, היה זה קולו של הבעל שם טוב הקדוש שקרא לו לחזור חזרה לחדרו. "זנוויל, האם אתה עובר בדרך לעסקיך בעיירת ראוונא?" שאלו הבעל שם טוב. "כן בימים הקרובים אעבור שם בעזרת ה' יתברך", השיב זנוויל.

"אם כן אנא עשה עמי טובה, בבואך לעיירת ראוונא, חפש את תלמידי ר' דב בער ומסור לו דרישת שלום", ביקשו הבעל שם טוב. היה זה בתקופה בה התגורר ר' דב בער בראוונא, טרם מעברו לעיירת מעזריטש.

"כן אעשה", אמר זנוויל בהכנעה ויצא לפני רבו.

...

הדרך לראוונא עברה מהר, זנוויל הגביר ישב בעגלתו המפוארת וזירז את העגלון להאיץ בסוסים ולהתקדם מהר אל ראוונא לקיים את שליחות רבו. מיד עם כניסתם בשערי העיירה, ירד זנוויל מהעגלה ובירר אצל עוברי אורח אם מכירים הם את ר' דב בער ויכולים להפנותו אל מקום מגוריו, מתחילה כולם השיבו בשלילה, רק לאחר שוטטות מהכא להתם, נמצא האיש שנזכר בדב בער, העני שכיחן בתפקיד מלמד הילדים, והוא הפנה את זנוויל לבית קט בפאתי העיירה, זנוויל נחפז ועלה לעגלה, האיץ בעגלון לנסוע לעבר ביתו של דב בער, כפי הדרכתו של האיש.

עגלתו של הגביר נעצרה בכניסה לבית קט העשוי מעץ ישן ומט ליפול, החלונות לא היו אלא חורים בקירות העץ הרקובים מלאים היו במין קש בלוי וישן, הוא נקש על דלת הבית בעדינות זהירה על מנת שהדלת לא תנוע ממקומה, את הדלת פתח ר' דב בער בעצמו. "האם כאן גר ר' דב בער?" פנה הגביר בשאלה לעבר בעל הבית, "כן", השיב ר' דב בער, "אם כן יש לי דרישת שלום עבורך, מגיע אני מרבי הבעל שם טוב הקדוש, הוא ציוונו למסור לך דרישת שלום.

אה... אורו פניו של ר' דב בער, "מורי ורבי הבעל שם טוב הקדוש מסר לי דרישת שלום, איזה זכות יש לי שזכיתי לדרישת שלום ממנו, איזה שמחה". ר' דב בער נעצר מעט, התרגש, והמשיך בדבריו, "היום הזה נהפך לי ליום טוב בזכותך. אנא, בא הכנס לביתי ונעשה סעודה לכבוד המאורע המשמח, לא בכל יום זוכה אני לקבל דרישת שלום ממורי ורבי הבעל שם טוב הקדוש".

הגביר נכנס לבית הקטן, ר' דב בער רץ אל המטבח וציווה את מחברתו הטהורה להכין מטעמים לרגל השמחה הגדולה, הוא הזמין את זנוויל הגביר להתישב לצידו, בשולחן קטן העשוי מעץ שראה ימים טובים יותר,

כעת אני רק בדרך. מצבתו של "המגיד ממעזריטש"

ב אחת מנסיעותיו של ר' יוסף בער - אב"ד דבריסק ברכבת, נטו צלילי ערב והגיע עת תפילת מנחה, ר' יוסף בער החל לקבץ מנין מבין היהודים ששהו ברכבת, שמונה יהודים ששהו ברכבת הסכימו להצטרף בשמחה, שני משכילים נוספים ששהו ברכבת החליטו להרגיז את הרב, וקמו ועברו לקרון אחר כדי לא להצטרף למנין.

בלית ברירה נעמד ר' יוסף בער והתפלל ביחידות, לאחר התפילה ניגש אל השניים ואמר: "אמנם מנין לא השלמתם, אבל בזכותכם התיישבה לי קושיא חזקה שהייתה קשה לי כבר שנים רבות. התורה מספרת שיעקב שלח לעשו מנחה של כבשים עזים וכו', תמיד הוקשה לי, מדוע לא שלח לו גם כלבים? כעת תירצתם את הקושיא, כי כשכלבים מריחים

מנחה הם מיד בורחים..."

...

ביאר אחד מהצדיקים, את הטעם מדוע שלח יעקב לעשו דורון לפני המלחמה, משום שאמרו חז"ל "שונא מתנות יחיה", ואם כן הוא הדין להפך, 'אוהב מתנות ימות', כוונתו של יעקב הייתה, שקבלת הדורון על ידי עשו תגרום למיתתו.

...

חז"ל אמרו, "שונא מתנות יחיה", כלומר - מי שלא מקבל מתנות זכה לאריכות ימים. יש שביארו בדרך צחות את דברי חז"ל, באופן אחר: "שונא - מתנות יחיה". אם יש לך שונא שרוצה להורגך, תן לו מתנות ועל ידי כן תחיה וזה היה מטרתו של יעקב כאשר שלח דורון לעשו.

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

גבאי צדקה

ישב ולמד בבית מדרש סמוך. לפתע נכנס אל המקום הרב חשין עם כמה מחסידיו, ניגש לחמי ונישק את ידו באומרו: 'באתי לראות את שם הוי"ה שמאיר על המצח שלך', ויצא. חמי אמר לי עליו: 'ניכר עליו שהוא יהודי צדיק וקדוש', ובאמת היה ידוע שהרב חשין היה חכם גדול בכל החכמות ובחכמת היד והפנים, רק היה מכסה זאת מאוד."

...

כאשר הרב ועקנין הזכיר בראיון את שמו של חמי הרב רפאל אבו ע"ה הדבר עורר בו זיכרון רחוק והוא התנער מכסאו וסיפר: "פעם אחת נסעתי למירון יחד עם מור חמי, ותוך כדי שאני קורא תהילים אני רואה יהודי בעל צורה שהולך אנה ואנה וכולו שרעפים. שאלתי, מי הוא היהודי הזה? מור חמי שעמד

הרב יוסף ועקנין עם מורן הרב עובדיה זצ"ל

לידי מיד אמר לי זה רבי שמואל ספירא, קודש קודשים, ולא רק זה הוא גם גאון עצום. ואז חמי סיפר לי עליו גדולות ונצורות ועל סיפור התקרבותו, מה ששמע מהרב ז'ולטי, שהיה הרב של ירושלים, ולמד יחד עם רבי שמואל ספירא, שהיו אומרים עליו כל החברים שלו: 'חבל על מה שהוא עשה, הפסדנו את גאון הדור הבא!'

(מגזין "ניצוץ" כסלו תשפ"ב)

ה רב יוסף ועקנין זצ"ל מספר לניצוץ על קשריו עם ר' בנימין זאב חשין.

"אחרי החתונה שלי התגוררתי בשכונת 'שערי חסד' לא רחוק מר' בנימין זאב חשין. הוא היה גבאי צדקה נדיר, אבל לתומי חשבתי שרק בזה הוא מתעסק. מאידך, שמעתי כל העת שאומרים שהוא אדם גדול. אני

עוד זוכר אותו יושב בשיעורי הקבלה של רבי מרדכי שרעבי. באחד השיעורים שעסק הרב שרעבי בחכמת הפרצוף והאותיות, הרב הרחיב בדברים, ולאחר השיעור שמעתי את הרב חשין מפטיר ואומר: 'שתים עשרה שנה למדתי את הסודות האלו ואילו הרב שרעבי הסביר את זה בכזה פשוטות ונעימות'. 'יצא לי כמה פעמים אפילו להגיע לשיעורי ב'משכיל אל דל'. הוא לא היה מדבר הרבה מברסלב שם, הוא היה מדבר יפה כמו ספרדי, הביטוי שלו היה ספרדי, הוא היה מדבר לליבם ובשפתם של הצעירים.

...

"פעם אחת חמי, הגאון הרב רפאל אבו ע"ה שהיה דיין בתל אביב, הגיע לבקר בביתי, ובשעת ערב מאוחרת

פתגם השבוע

"כל זמן שהיו קטנים (יעקב ועשו) לא היו ניכרים במעשיהם ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם" (רש"י)

עשו מאס בישיבה בבית המדרש ורצה להיות איש שדה ומחנכיו לא שמו לב לזה, וכשלא מצא את הדרך לשלב זאת עם התורה, יצא לתרבות רעה

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שלי"ם א' נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

הצלחת משפחת שילר
הצלחת משפחת שרון
הצלחת משפחת אוקן

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

ניצוצות של אמונה

את המפגש הנדיר והמיוחד הזה, המלא בתעצומות נפש אדירות, בקשו הרבנים לסיים במסר מעשי. "העבודה הכללית הנדרשת כעת", מסביר הרב אלחנן, "היא שעם ישראל יתאחד מחדש, בין כל אחד ואחד עם האנשים שסביבו שעד היום הוא היה איתם בקצר, ובין כל עם ישראל יחד.

הגאולה קרובה, בזה אין לאף אחד ספק, כעת המטרה שכולנו נתאחד ואז נזקק לאבינו שבשמים שאנחנו מבקשים גאולה מיד.

"אנחנו בתקופה מיוחדת". הרבנים במפגש המיוחד

הפעם זה שונה

"נער הייתי וגם זקנתי", אומר הרב אליהו מירב, "במבצע סיני הייתי בן שש. אני זוכר את האזעקות ואת השקים השחורים שהונחו על החלונות להאפלה ולמניעת כניסת רסיסים לבתים. היום יש ממ"דים. אני זוכר את כל התחנות של המבצעים והמלחמות.

הפעם אני חש שזה שונה שונה מכל השנים. אני מרגיש בתוכי שהפעם זה הדבר האמיתי, על הגאולה האחרונה כתוב: 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות'. אנחנו עומדים לראות כאלו ניסים ונפלאות, שניסי מצרים ייראו כאין לעומתם".

הרב גל מבקש להוסיף: "רבי נתן אמר שאדם לא יכול לפטור את עצמו ולומר 'זו צרת רבים, זו עבודה לצדיקים לתקן את העולם ולהביא את הגאולה', אלא לדעת מכוחו ולהבין: 'בשבילי נברא העולם!' יש לכל אחד היכולת להשפיע על העולם כולו ואם כולנו ניהיה ממוקדים במטרה בטוח שהגאולה תגיע הרבה יותר מהר ממה שנראה לנו, בקרוב ממש.

הפנאל המלא והמיוחד המלא בתקווה ואמונה מתפרסם בימים אלה במגזין-ניצוצות-חודש-כסליו להצטרפות למשפחת המנויים של ניצוצות - 02-6231218.

לושה ממשפיעי ברסלב שחוו אסונות קשים, בהם נהרגו יקיריהם על קידוש השם, התקבצו למפגש נדיר ורווי אמונה על ידי מגזין ניצוצות בכדי לדבר על הדרך להתחזק בימים קשים, ולהפוך את העצב והכאב לאמונה טהורה בהנהגת השי"ת.

מתוך האסונות

הפנאל המיוחד נערך בהשתתפות הרב מאיר נחמן אלחנן שליט"א, הרב אליהו מירב שליט"א והרב יוסף גל שליט"א כשיח הם שבים לרגעים הקשים, ובעיניים דומעות מצליחים לראות את התקווה.

הרב אליהו מירב שליט"א שיכל לפני כעשרים וחמש שנה את חתנו הרב מאיר הי"ד בפיגוע רצחני בשומרון, כשעשרים שנה אחר כך, בה' בטבת תשע"ט, שיכל את בנו החורג, הבחור יוסף כהן הי"ד, בפיגוע שהתרחש בצומת הכניסה לגבעת אסף בהרי בנימין.

הרב יוסף גל שליט"א שיכל את חתנו, הרב אהרן בניטה, בכ"א בתשרי תשע"ו, כאשר נרצח בפיגוע בעיר העתיקה בסמוך לכותל המערבי, והרב מאיר נחמן אלחנן שליט"א שיכל באסון מירון שניים מבניו: הילד משה מרדכי ז"ל ואחיו הבחור יוסף דוד ז"ל.

מדאגה לאמונה

"כאשר ביקשנו משלושתם להיפגש דווקא בימים אלו" מספרים במערכת ניצוצות "אחרי שעם ישראל חווה את אחת הטלטלות הקשות ביותר שניתן לתאר, הם נענו שלושתם בחפץ לב.

מהרגע שבו התיישבו זה לצד זה ועד שהחלו הדמעות לזלוג מעיני כולנו לא חלף זמן רב. כל אחד מהם פגש מקרוב מאוד את השכול, כל אחד מהם התמודד עם אסונות קשים מנשוא בהם נלקחו יקיריהם בחטף כשנבחרו לעלות לישיבה של מעלה, וכשמעלים את הזיכרונות הקשים - הלב מתפרץ מאליו.

"אך למרבה הפלא, אם חשבנו שהדמעות האלה יותירו בליבנו עצב ודאגה" ממשיכים לתאר במערכת ניצוצות "התברר שבדיוק להפך: נתיבי השיחה במפגש המיוחד הזה עברו מן הכאב לשמחה, מן העצב לתקווה ומן הדאגה לאמונה, כשהם מרפאים בזה אחר זה את הלב דווקא מהמקום שחווה את השבר הגדול ביותר".

על אף ששלושתם חוו רגעים קשים מנשוא, ואולי דווקא בגלל זה, כעת, כאשר עם ישראל נמצא בתקופה סוערת ומלאת טלטלות, מתברר כבר עם תחילת השיחה, שבעיניהם, עיניים שכבר ראו כאב, התמונה שונה מאוד ממה שחושבים כולם.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונחות

"נחלי המשפט"

בית דין אזורי לדיני אמונות נחוץ מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים

ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ץ וי"ץ ראש ישיבת נחלי נצח)

← הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →